

Alles voor het evangelie | 3

De breuk en de brug

Hoe kijk je naar de wereld om je heen, als christen?

Je kunt de wereld zien als boos en goddeloos. Dan wil je er zo min mogelijk mee te maken hebben. Je trekt je terug en zoekt het isolement. Maar hoe bereik je de ander dan met het evangelie?

Je kunt ook kritiekloos naar de wereld kijken. Dan omarm je haar en is je levensstijl gelijk aan die van de mensen om je heen. Maar waarin onderscheid jij je dan nog als christen?

Er is een derde manier om naar de wereld te kijken. We zien die bij Paulus, in Athene.

1

Op een van zijn reizen komt Paulus in Athene, een stad die vol stond met tempels voor en beelden van goden. Paulus voelt hevige verontwaardiging bij zich opkomen (vers 16). Hij had Jezus leren kennen, de Zoon van de levende God, die gekomen is om mensen het leven te geven. Al die afgoden doen aan Jezus tekort. Maar Paulus is ook verontwaardigd over het feit dat de mensen onrecht wordt aangedaan. Want het dienen van afgoden kost veel, maar levert niets op.

Hij aarzelt daarom niet en begint overal in de stad de naam van Jezus te noemen. Daarbij neemt hij geen blad voor de mond. Hij benadrukt dat de God van hemel en aarde zich niet door mensen laat bedienen (vers 24-25). Daarmee treft hij de Griekse godsdienst in het hart. In tegenstelling tot de afgoden vraagt God niet, maar geeft Hij: Hij is de bron van het goede, Hij alleen.

Ook roept Paulus op tot geloof in Jezus (vers 30-31). Wie Hem niet kent, zal veroordeeld worden. Ook dat moet bij de Grieken hard zijn aangekomen.

2

Hoe zou Paulus door onze straten lopen? Wat valt jou op als je om je heen kijkt in je omgeving? Waar zie je dat God genegeerd wordt en afgoden gediend? Raakt het je nog of heb je je erbij neergelegd?

Als je geen heilige verontwaardiging meer voelt als christen en christelijke kerk, heb je geen boodschap meer voor de wereld. Verontwaardigd zijn is moeilijker als je onderdeel uitmaakt van de cultuur waarin je leeft. Want dan gaat het ook over jezelf.

Welke afgoden worden gediend in onze samenleving (en wellicht ook door jou)? De god van de economie is een heel belangrijke. Maar ook de god van de vrijheid wordt aanbeden. En een andere god aan wie veel geofferd wordt is die van ons uiterlijk. Al deze goden eisen veel, en laten mensen leeg achter. Echt geluk kunnen ze niet bieden.

Zoek de afgoden op in onze samenleving. Dan pas kun je oproepen tot verandering. Die begint bij jezelf. Aandringen op een breuk kan alleen als je die breuk in je eigen leven kent. Is dat het geval?

Handelingen 17, 16-34

Schriftlezing

Handelingen 17, 16-34

datum

4 juli 2021

3

We kunnen leren van de manier waarop Paulus naar de Atheners kijkt en hen het evangelie brengt. Hij zegt waar het op staat. Maar tegelijk doet hij zijn uiterste best om het evangelie dicht bij de mensen te brengen. Want Jezus is de enige die wij werkelijk nodig hebben.

Zo haakt Paulus aan bij een altaar voor 'de onbekende god' (vers 23). Dat de Atheners dit altaar hadden, zegt veel over hun verlangen naar houvast en geluk. Paulus vertelt dat hij weet wie die onbekende god is: de enige God die je echt geluk en vrede kan geven.

Ook citeert Paulus een Griekse dichter, Aratus (vers 28). Aratus had een gedicht voor de god Zeus geschreven en een regel daaruit past Paulus toe op de God van hemel en aarde. Hij sluit dus opnieuw aan bij de leefwereld van zijn hoorders.

Paulus slaat voortdurend bruggen. Hij doet dat uit liefde. Hij heeft zoveel hoop voor de stad! Het is om die reden dat hij zich tot het uiterste inspant om het evangelie van Jezus Christus ingang te doen vinden.

4

Hoe kunnen wij dat aanpakken?

Ook in onze samenleving is een groot verlangen naar geluk. Kijk maar naar de pakketjes die regelmatig aan de deur gebracht worden: die moeten ons een goed leven bezorgen. In gesprek met je buurman kun je zeggen dat 'DHL' voor jou 'De Heer leeft' betekent: Hij is de gene die echt gelukkig maakt.

Rond geboorte en sterven blijkt vaak dat mensen 'geloviger' zijn dan ze denken. Een geboorte wordt een 'wonder' genoemd en bij een begrafenis wordt de overledene toegesproken, ook door mensen die zeggen niet in God te geloven. Je kunt aanhaken bij het verlangen dat er méér is dan wat wij kunnen zien.

Discussies over vluchtelingen worden vaak gevoerd vanuit een verlangen naar geluk en veiligheid: we willen niet dat die bedreigd worden. In gesprek daarover kun je aangeven dat hier ten diepste gaat over een verlangen naar God.

Zo kun je aansluiting vinden. Er lopen allerlei draadjes tussen mensen en God. Zoek ze en knoop erbij aan, als je over Jezus vertelt.

Slot

Paulus wordt in Athene uitgelachen. Maar er zijn er ook die tot geloof komen. Wanneer wij het goede nieuws van Jezus verkondigen – door een brug te slaan en op een breuk aan te dringen – zal God dat zegenen. Alle eer aan Hem!